

Hervið verður kunngjørt, at okkara kæra dóttir, systir, svigarinna, fastir og abbasystir

Borghild Fríða Køtlum

andaðist 21. september á Landssjúkrahúsinum, 63 ára gomul.

Jarðarferðin verður úr Funnings kirkju
sunnudagin 25. september kl. 14.00

Vegna familjuna
Johannes

Tøkk

Hjartans tøkk fyri sýnda samkenslu, tá kæri maður, pápi, verpápi og abbi okkara

Jákup Sune Jacobsen
Tórshavn

andaðist og varð jarðaður.

Takk til starvsfólkið í heimarøktini og á Lágargarði, ið vóru um hann.

Takk fyri blómur, kransar og heilsanir.

Takk til tykkum, ið á ymiskan hátt hjálptu til við jarðarferðini og við ervinum.

Takk til tykkum øll, sum fylgdu honum til hansara síðsta hvíldarstað.

Familjunnar vegna
Birgit, Martin Pauli, Edel Maria og Bogi

Tøkk

Hjartaliga takka vit fyri sýnda samkenslu og hjálpsemi, tá kæra systir, svigarinna, mostir og fastir okkara

Malan Hansen
ættað úr Funningsfirði

andaðist og varð jarðað.

Tøkk til starvsfólkið á sambýlinum á Skála, sum vóru um hana og fyri vælvild, ið víst var okkum.

Tøkk til Emil Olsen, prest, fyri vøkur orð á sambýlinum og í kirkjuni.

Eina stóra tøkk til Funnings, til kirkjutænarar, sangarar, og orgulspæl, og til tykkum, sum hjálptu so væl við ervinum.

Tøkk fyri blómur, kransar og gávu til sambýlið.

Tøkk til øll, sum fylgdu henni til hennara seinasta hvíldarstað.

Familjunnar vegna
Katrina og Ásmundur
Margit, Erling, Svend og Leivur

Kjak

Jacob Vestergaard

Sjúrður, oyðilegg ikki makrelmálið

Danir hava, eins og onnur ES-lond, síni serligu áhugamál at røkja, áhugamál, sum á ongan hátt samsvarað við føroyska kravið um størri kvotapart

Tí mugu danir fáa somu greiðu boð sum ES, at føroyingar fegnir vilja gera avtalu um makrelin, tá vit fáa okkara rættvísa kvotapart.

Fyrst vil eg ynskja Edmund Joensen og Sjúrða Skaale tillukku við fólkatingsssessunum.

Sjúrður er farin til verka beinanvegin, og um vikuskiftið hoyrdist, at Sjúrður hevði gjørt avtalu við danska Javnaðarflokkin um at loysa “makrelmálið”, áðrenn Danmark yvirtekur formansskapin í ES á nýggjárinum.

Hetta eru nærum somu orð sum danski uttanríkisráðharrin, Lene Espersen, nýtti, tá hon var í Føroyum fyri kortum, og segði seg hava gjørt avtalu um, hvussu “Danmark skuldi hjálpa Føroyum at koma burtur úr makrelósemjuni”.

Hin fólkatingsmaðurin, Edmund Joensen, hevði somu hugsan, og vildi hava danska uttanríkisráðharran til arbeiðis, ongantið ov skjótt, um hon “kann gera eitt arbeiði, ið gagnar føroyskum áhugamálum”.

Fyri mær var tað ongin ivi um, at danski uttanríkisráðharrin gekk ørindir fyri uppsjóarvinnuna í Danmark og ES, og vildi trýsta Føroyingar til at gera eina avtalu í heyst.

Tað er tí sera órógvandi, um Sjúrður vil brúka danska Javnaðarflokkin at “hjálpa” okkum at samráðast um makrelin, og at Edmund heldur, at danska uttanríkisráðharrin kann gera eitt arbeiði sum gagnar okkum.

Sjúrður hevur avsannað, at hann og danski Javnaðarflokkurin vilja blanda seg í sjálvar samráðingarnar, men tað er eitt sindur ógreitt, hvat tað er, tey hava í kvittanum.

Danir hava, eins og onnur ES-lond, síni serligu áhugamál at røkja, áhugamál, sum á ongan hátt samsvarað við føroyska kravið um størri kvotapart. Tí mugu danir fáa somu greiðu boð sum ES, at føroyingar fegnir vilja gera avtalu um makrelin, tá vit fáa okkara rættvísa kvotapart.

Vit eru miðskeiðis í einari tilgongd, har vit við fiskiskapi og visindaligum kann-ingum, skulu undirbyggja okkara krav, og tí hava vit ikki størri skund enn nakar annar, at gera eina nýggja strandalandaavtalu um makrel.

ES, herundir Danmark, hevur tikið tað óvanliga stigið, at blanda fiskiveiðiavtaluna uppí “makrelmálið”, og vil ikki gera fiskiveiðiavtalu við Føroyar, tí ósemja er um makrelin. Slíkt er óhoyrt og ágangur ímóti Føroyum.

Hetta eigur at verða átalað, og her kunnu Sjúrður og Edmund gera mun. Sama er við hóttanum um handilstiltøk ímóti Føroyum. Hóttanir, sum altíð verða nýttar sum vápn til at trýsta føroyingar við.

Undir tilgongdini at vinna okkum størri rættindir, hava bæði Javnaðarflokkurin og Edmund Joensen givið til kennar, at tey óttast tiltøk frá ES, men hetta má ikki forða teimum at átala ágangin frá ES.

Heini Magnussen

valevni Fólkafloksins

Skattafría yvirtíð – takk!

Tað er ongin loyna, at tað ikki loysir seg at arbeiða nógv í Føroyum í verandi støðu, tí skattatrýstið er ALT ov høgt. Um vit skulu hava okkara borgarar at verða verandi í Føroyum, so mugu vit syrgja fyri at borgarin hevur okkurt at vera verðandi til! Um man arbeiðir nógv, serliga um arbeitt verður yvir, so kemur TAKS við sínum longu fingrum og tekur nær-um alla yvirtíðina til sín, og hettar resulterar í, at ongin arbeiðir yvir. Reint og slætt, tí tað loysir seg ikki – skattmessiga.

Um tað skal loysa seg at arbeiða í Føroyum, mugu skattalættar til - her er ongin vegur uttanum; men hvussu ber man seg at frá løgtingsins síðu, at geva skattalættar – uttan at tað rakar landskassan? Svarið er einfalt ! Vit skulu avtaka skattin av teimum tímum, har arbeitt veður yvir. Sum nú er, eru tað sera fá, sum arbeiða yvir. Tvs, at landskassin hevur lítla og onga inntøku av yvirtíð, sum fólk arbeiðir. Men um man frá landsins síðu avtók skattin av yvirtíðini, so høvdu fleiri arbeitt yvir, so hevði landið fingið meir pening í landskassan – yvir forbrúk! Meiri pening fólk hevur, tess meira verður brúkt, og landið fær í ríkiligt mát av peningi inn av avgjöldum, MVG, brúkaragjöldum v.m.

Hettar hevði tænt øllum borgarum í samfelagnum, arbeiðstakaranum, arbeiðsgevaranum, og landskassanum. Tá hevði tað loyst seg at arbeitt nógv, og og tá hevði ein og hvør kunna arbeitt seg upp, um man hevur hug. Undirritaði veit fleiri dømir um, at fólk heldur vilja verða í ALS, tí tað loysir seg betur at verða innlimaður í ALS, enn at verða úti á arbeiðsmarknaðinum! Hettar kann ikki verða rætt, og her MÅ broyting í.

Eitt samfelag, har tað ikki loysir seg at arbeiða, hevur ikki langa livitíð. Tað nýtist man ikki at hava nakra Ph.d í samfelagsfrøði, til at síggja. Tí er tað so ógvuliga umráðandi, at vit taka annað skinn um bak, og koyra skattin av yvirtíð burtur! Ongin missir nakað uppá hettar, tí ongin arbeiðir yvir. Hinvegin, hevði hesin skattalættin tænt øllum Føroyingum, og gjørt tað so, at tað hevði loyst seg at fara til abeiðis, og nýggj vinnulig átøk høvdu sæð dagsins ljós, vegna broyttu umstøðurnar! Arbeiðshugurin hevði blomstra, og vinnan hevði koyrt eftir skinnarum.